

Jeg beklager meget, at der, uagtet der dog er anvendt megen Tid paa Forhandlingerne om denne Sag i det ærede Finansudvalg, ikke til Slut er opnaaet Enighed mellem de politiske Partier om Sagens Løsning. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (J. Pedersen) udtalte, at det her drejede sig om en alvorlig Sag, og dette skal jeg for min Del ingenlunde benægte. Dog forekommer det mig, at det ærede Parti lægger denne Sag noget højere op, end den fortjener. Jeg mener at burde paapege den meget betydelige Forskel, der er paa, om man vilde gribe ind i den paa dette Omraade bestaaende Lovgivning, fordi man ikke havde tilstrækkelig Guldbeholdning, og det, man her gør, at man saa at sige skyder Guldet til Side, fordi det er til Stede i Overflod og ikke har den Værdi i Øjeblikket, som er forudsat i den gældende Lovgivning. Saaledes som Stillingen er, vil man jo til enhver Tid uden noget som helst Varsel kunne retablere Forholdet i fuldstændig Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning. Jeg ser derfor ikke, at Sagen er mere alvorlig, end at man meget godt kunde have sluttet sig til Lovens Gennemførelse, saaledes som den var forelagt.

Det ærede Medlem udtalte, at Sagen var af en saadan Beskaffenhed, at Rigsdagen burde have Indflydelse paa dens Behandling, og dette Synspunkt har jeg for mit Vedkommende gerne kunnet tiltræde. Det, jeg har foreslaaet i saa Henseende, og det, som danner Forudsætningen for Lovens Vedtagelse — det maa jeg gaa ud fra ogsaa er Tilfældet for det nuværende ærede Flertal indenfor Finansudvalget — det er jo ogsaa netop det, at Rigsdagen skal bevare sin Indflydelse paa denne Sags Gang, ved at Finansudvalgene i begge Rigsdagens Ting holdes à jour med Sagens Udvikling, at der er en Forbindelse mellem Ministeriet og Rigsdagen gennem Finansudvalgene paa sædvanlig Maade. Naar jeg ikke paa noget Tidspunkt har kunnet gaa ind paa en Ordning, hvorved Sagens Afgørelse skulde bero paa Enighed mellem Rigsdagens to Finansudvalg eller paa Enighed mellem Nationalbankens Direktion og den Delegation for Rigsdagen, som er foreslaaet, er det, fordi det forekommer mig selvindlysende, at der

til enhver Tid maa være Mulighed for at træffe en Bestemmelse, og Adgangen til at træffe denne Bestemmelse kan da, efter min Mening, ikke ligge noget naturligere Sted end hos Regeringen. Jeg ser heller ikke, at der kan ligge nogen Fare deri, eftersom Regeringen dog i dette som i andre Spørgsmaal maa stræbe efter at være i den bedst mulige Overensstemmelse med de Anskuelser, der gør sig gældende paa Rigsdagen.

Naar det ærede Medlem sluttelig udtalte, at de, der nu stemte for Loven, maatte bære det fulde Ansvar for Sagens Gennemførelse, kan dette vel i og for sig ikke bestrides. Men jeg vil dog ikke undlade at pege paa, at der vistnok ogsaa falder et vist Ansvar paa det ærede Parti, som ved at undlade at give Lovforslaget sin Stemme gør, hvad det kan, for at kompromittere Foranstaltningen i Befolkningens Øjne. Jeg haaber ikke, at dette skal blive Virkningen af Partiets Holdning, men det ærede Parti vil ikke kunne fralægge sig Ansvaret, hvis dette bliver Virkningen, hvis der, som Følge af, at det ærede Parti ikke stemmer for denne Lovs Gennemførelse, skulde opstaa Ængstelse hos Befolkningen. Da der imidlertid i Realiteten ikke er nogen som helst Grund til en saadan Ængstelse, og da dette forhaabentlig vil staa klart for alle, saa bliver naturligvis ogsaa det Ansvar, det ærede Parti paatager sig, formentlig uden Betydning.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Sagen til videre Fremme.

J. Pedersen: Jeg kender fra første Behandling den højtærede Ministers Stilling til Sagen, og den er jo ganske uforandret. Jeg kan være enig med den højtærede Minister i, at der ikke vil være megen Grund til at tro, at der vil opstaa praktiske Vanskeligheder paa Grund af denne Lov, men da der ikke er det, forekommer det mig, at det er en unødigt Hastighed — for at bruge et mildt Ord — hos den højtærede Minister, at han ikke vil give Rigsdagen Indflydelse paa de Beslutninger, han kommer til at tage sammen med Nationalbankens Direktion. Den højtærede Minister siger, at han nok vil give Rigsdagen Indflydelse, en Indflydelse, der bestaar i, at han vil holde Rigsdagen